

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Marta Sawińska (spr.)
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer SSA Katarzyna Wołoszczak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2013 r. w Poznaniu

sprawy ze skargi **A. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.**

o wznowienie postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 2 sierpnia 2012r. (III AUa 227/12)

1. wznawia postępowanie sądowe zakończone wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 2 sierpnia 2012r. w sprawie III AUa 227/12;
2. zmienia wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2011r. oraz poprzedzającą go decyzję i podejmuje wypłatę na rzecz odwołującej świadczenia emerytalnego począwszy od 1 października 2011r. przyznając ustawowe odsetki za okres od 6 stycznia 2013 do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 26 listopada 2012 r. A. K. wniosła skargę o wznowienie postępowania sądowego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 2 sierpnia 2012 r., jako podstawę skargi wskazując art.401⁽¹⁾k.p.c. Domagała się uchylecia wskazanego wyroku w całości oraz zobowiązania pozwanego ZUS Oddział w P. do podjęcia wypłaty świadczenia emerytalnego od dnia 1 października 2011 r. wraz z odsetkami.

Sąd Apelacyjny ustalił następujący stan faktyczny bezsporny między stronami:

Decyzją z dnia 30 grudnia 2010 r. pozwany ZUS Oddział w P. wstrzymał od 1.10.2010 r. na rzecz odwołującej wypłatę świadczenia emerytalnego przyznanego decyzją z 13.12.2010 r. a to wobec nierozwiązania stosunku pracy .

Od decyzji tej ubezpieczona odwołała się do Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu. Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2011 r. odwołanie oddalono.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiódł A. K. , w jej rozpoznaniu Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2012 r. oddalił apelację.

Sąd wskazywał na następującą argumentację prawną: zgodnie z art.103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych dodanym przez art.6 pkt 2 ustawy z dnia 16.12.2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 r. Nr 257 poz.1726) z dniem 1 stycznia 2011 r. prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Takie też warunki spełnione zostały wobec odwołującej.

Wniesiona skarga o wznowienie postępowania jest w pełni usprawiedliwiona :

Skarga A. K. oparta jest na dyspozycji art.401¹ kodeksu postępowania cywilnego.

Zgodnie z brzmieniem powołanej normy orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego o niezgodności z Konstytucją, umową międzynarodową lub ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane prawomocne orzeczenie sądowe, ostateczna decyzja administracyjna lub rozstrzygnięcie w innych sprawach, stanowi podstawę do wznowienia postępowania, uchylecia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania.

Artykuł 401¹ ma więc zastosowanie do tych orzeczeń, dla których podstawą ich wydania był akt normatywny zakwestionowany przez Trybunał Konstytucyjny. W postanowieniu z dnia 20 czerwca 2007 r., V CNP 45/07 (Lex nr 347227) Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że skutkiem wyroku Trybunału Konstytucyjnego, stwierdzającego niezgodność z Konstytucją nieobowiązującego już przepisu ustawy, jest umożliwienie wznowienia postępowań sądowych, w których taki przepis stanowił podstawę prawną rozstrzygnięcia. Co do zasady wznowienie na tej podstawie może dotyczyć tych orzeczeń, które uprawomocniły się przed datą opublikowania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Wskazuje na to brzmienie art. 407 § 2 k.p.c.

Skarżąca powołuje orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia z dnia 13 listopada 2012 r. K 2/12 , w którym rozstrzygnięto iż art. 28. ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. (Dz.U.2012/1285).

Powołane orzeczenie wyczerpuje przesłanki dla wznowienia postępowania sądowego opisane w art.401¹k.p.c. Niewątpliwie zarówno decyzja pozwanego jak i orzeczenie Sądu I i II instancji oparte zostało na uregulowaniu art.103 a ustawy emerytalnej uznanych za sprzeczny z ustawą zasadniczą.

Powyższe prowadzić musi do zmiany wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 20 grudnia 2011 r. oraz poprzedzającej go decyzji pozwanego i w efekcie podjęcia wypłaty na rzecz odwołującej świadczenia emerytalnego od daty zawieszenia jego wypłaty to jest od 1 października 2011 r.

Odnośnie żądania przyznania od pozwanego ustawowych odsetek zawartym w skardze Sąd Apelacyjny wskazuje, co następuje:

Zgodnie z brzmieniem art.85 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności.

W uznaniu sądu brzmienie tego przepisu, zwłaszcza ostatniego jego zdania prowadzić musi do wniosku, iż do daty publikacji orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (ta zaś nastąpiła w Dzienniku Ustaw z dnia 22 listopada 2012 r.) pozwany nie ponosi odpowiedzialności – ma bowiem miejsce stosowanie przez niego norm prawa obowiązującego porządku prawnego. Dopiero orzeczenie TK uznające daną normę za sprzeczną z ustawą zasadniczą winno wywołać odpowiednie działania ze strony pozwanego .

Zgodnie z art.118 ust.1 ustawy emerytalnej organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. W myśl ust.5 wypłata świadczenia wynikająca z decyzji, o której mowa w ust. 4, następuje w najbliższym terminie płatności świadczenia albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni.

Z kolei zgodnie z treścią uregulowań §2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 1 lutego 1999 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania odsetek za opóźnienie w ustaleniu lub wypłacie świadczeń z ubezpieczeń odsetki wypłaca się za okres od dnia następującego po upływie terminu na ustalenie prawa do świadczeń lub ich wypłaty, przewidzianego w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń - do dnia wypłaty świadczeń, z uwzględnieniem ust. 2-5. Okres opóźnienia w ustaleniu prawa do świadczeń i ich wypłacie, dla których przepisy określające zasady ich przyznawania i wypłacania przewidują termin na wydanie decyzji, liczy się od dnia następującego po upływie terminu na wydanie decyzji. Okres opóźnienia w wypłaceniu świadczeń okresowych liczy się od dnia następującego po ustalonym terminie ich płatności.

Przenosząc powyższe unormowania na grunt niniejszej sprawy uznać należy, iż 30-dniowy termin na wydanie decyzji rozpoczął swój bieg 23 listopada 2012 r. , zakończył w dniu 23 grudnia 2012 r., zaś najbliższy termin płatności po tej dacie przypadła na 5 stycznia 2013 r., toteż odsetki należne są od dnia następnego.

Mając na uwadze całość zaprezentowanej argumentacji orzeczono jak w sentencji na podstawie art.412 §1 i 2 k.p.c. oraz art.386§ 1 k.p.c.

SSA Katarzyna Wołoszczak SSA Marta Sawińska SSA Iwona Niewiadowska-Patzer